

Το νομοσχέδιο που κατατέθηκε τη Δευτέρα 29/6 προκαλεί έντονες αντιδράσεις διότι περιορίζει το βασικό δικαίωμα των πολιτών στην διαμαρτυρία - «Νόμο της Χούντας αναβιώνει η κυβέρνηση Μητσοτάκη-Χρυσόχοιδη», τονίζει ο Γ. Ραγκούσης

Στο νομοσχέδιο - μνημείο αυταρχισμού του υπουργείου Προστασίας του Πολίτη για τις "Δημόσιες υπαίθριες συναθροίσεις" ορίζεται ο σκοπός των προτεινόμενων ρυθμίσεων είναι η «η διασφάλιση της άσκησης του δικαιώματος του συνέρχεσθαι δημοσίως σε υπαίθριο χώρο χωρίς σοβαρό κίνδυνο για τη δημόσια ασφάλεια και διατάραξη της κοινωνικοοικονομικής ζωής ορισμένης περιοχής». Ρύθμιση που παραπέμπει σε ευθεία προσπάθεια απαγόρευσης των διαδηλώσεων είναι η υποχρέωση του οργανωτή να γνωστοποιεί στην κατά τόπον αρμόδια αστυνομική ή λιμενική αρχή, την πρόθεσή του να καλέσει το ευρύ κοινό ή ορισμένες κατηγορίες προσώπων ή αριθμό συγκεκριμένων ατόμων σε δημόσια υπαίθρια συνάθροιση, εξαιρουμένων του εορτασμού της Πρωτομαγιάς και της επετείου της 17ης Νοεμβρίου.

Σφοδρή ήταν η πρώτη αντίδραση της αξιωματικής αντιπολίτευσης (29/6/20) η οποία, μέσω δήλωσης του τομεάρχη Προστασίας του Πολίτη της Κ.Ο. του ΣΥΡΙΖΑ, Γιάννη Ραγκούση, αναφέρει τα εξής:

"Στην Ελλάδα, τελευταία φορά που υπήρξε νόμος για τις συγκεντρώσεις και τις πορείες ήταν επί Χούντας το 1971. Ένας νόμος που παρέμεινε νεκρός σε όλη τη διάρκεια της μεταπολίτευσης αλλά αναβιώνει τώρα η Κυβέρνηση Μητσοτάκη-Χρυσόχοιδη".

Διαδηλώσεις με «άδεια», τιμωρία του «οργανωτή», διάλυση όποτε κρίνει η ΕΛ.ΑΣ.!

Ανάμεσα στις αυταρχικές ρυθμίσεις που αποσκοπούν στην εκ των προτέρων τρομοκράτηση όσων σκοπεύουν να διαδηλώσουν, αξίζει να δώσουμε έμφαση στην πρόβλεψη για «ποινή φυλάκισης ενός έτους για όσους συμμετέχουν σε συγκέντρωση που έχει απαγορευτεί από την αστυνομία ή το λιμενικό» (!) και δύο ετών για όσους παρεισφρέουν σε διαδηλώσεις και προβαίνουν σε βίαιες ενέργειες.

Πρωτοφανής είναι και η πρόβλεψη για «αστικές κυρώσεις σε βάρος των οργανωτών για αποκατάσταση των ζημιών», καθώς και η καθιέρωση της «έγκαιρης γνωστοποίησης μιας δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης» και η καθιέρωση του «οργανωτή», ο οποίος «θεωρείται υπεύθυνος για την ομαλή πραγματοποίηση μιας συνάθροισης και υπόλογος για τυχόν ζημιές».

Παράλληλα, με το νομοσχέδιο που μοιάζει βγαλμένο από τα πιο σκοτεινά χρόνια της σύγχρονης ιστορίας της χώρας, καθορίζονται οι λόγοι απαγόρευσης δημοσίων συναθροίσεων, περιορισμών, αλλά και η διάλυση τους από την αστυνομία υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις.

Αναλυτικότερα:

«Σε κάθε περίπτωση, ο οργανωτής αποτελεί τον σύνδεσμο συναθροιζομένων και πολιτείας, το πρόσωπο δηλαδή που εκφράζει τις απόψεις των πρώτων, αλλά είναι ταυτόχρονα και αυτός που δέχεται να αναλάβει τυχόν ευθύνες που αναλογούν σε αυτούς έναντι της πολιτείας, αλλά και των τρίτων», επισημαίνεται από το Υπουργείο.

Ταυτόχρονα, συστήνεται στο υπουργείο Προστασίας του Πολίτη αυτοτελής Υπηρεσία με τίτλο «Διεύθυνση Πρόληψης της Βίας», υπαγόμενη απευθείας στον υπουργό, η οποία, τονίζεται ότι, συνιστά εφεξής, τον κεντρικό φορέα σχεδιασμού και υλοποίησης της «Εθνικής Στρατηγικής Πρόληψης της Βίας».

Όπως αναφέρεται, το σχέδιο νόμου «καλύπτει ένα αναμφίβολα υπαρκτό κενό στην προστασία των ατομικών και κοινωνικών ελευθεριών υπό το ισχύον Σύνταγμα, και επιχειρεί να διαμορφώσει ένα σύγχρονο νομικό πλαίσιο για την άσκηση του δικαιώματος του συνέρχεσθαι και ειδικότερα τη διενέργεια δημοσίων συναθροίσεων».

Παράλληλα με το σχέδιο νόμου ξεκαθαρίζονται οι αρμοδιότητες υπηρεσιών του υπουργείου Προστασίας του Πολίτη όπως η Γενική Γραμματεία Δημόσιας Τάξης και η Γενική Γραμματεία Αντεγκληματικής Πολιτικής, ενώ δημιουργείται «Κέντρο Αριστείας» για την επιβράβευση των παιδιών του προσωπικού της ΕΛ,ΑΣ και μετονομάζεται το Ίδρυμα «Εξοχές Ελληνικής Αστυνομίας» του υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, σε «Ίδρυμα Μέρμνας και

Αριστείας Ελληνικής Αστυνομίας».

Επισημαίνεται ακόμα ότι:

- Η Αστυνομία μπορεί να παρίσταται στις δημόσιες υπαίθριες συναθροίσεις, ενώ δύναται να τις απαγορεύει, αφενός, «αν εξαιτίας τους επίκειται σοβαρός κίνδυνος για τη δημόσια ασφάλεια» και αφετέρου, σε ορισμένη περιοχή, «αν απειλείται σοβαρή διατάραξη της κοινωνικοοικονομικής ζωής».

- Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις επιδιώκεται η διασφάλιση της άσκησης του δικαιώματος του συνέρχεσθαι δημοσίως και εν υπαίθρω, εντός ενός ευλόγου θεσμικού πλαισίου, που συνάδει προς την αρχή της αναλογικότητας και είναι εναρμονισμένο με τις επιταγές του άρθρου 11 του Συντάγματος και του άρθρου 11 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου («ΕΣΔΑ»).

- Επιχειρείται η συγκέντρωση σε ένα ενιαίο νομοθέτημα ενός καιριού αριθμού διατάξεων που αφορούν σε φορείς και υπηρεσίες του υπουργείου Προστασίας του Πολίτη. Η εν λόγω νομοθετική πρωτοβουλία κρίνεται αναγκαία, προκειμένου να επικαιροποιηθούν διατάξεις που δεν ανταποκρίνονται πλέον στις διαρκώς μεταβαλλόμενες ανάγκες.

Υπογραμμίζεται ακόμα ότι «επιχειρείται η σαφής οριοθέτηση των αρμοδιοτήτων της αστυνομικής αρχής στο πλαίσιο μιας έννομης τάξης που σέβεται και υπερασπίζεται τις εγγυήσεις του κράτους δικαίου. Για τον λόγο αυτό ρυθμίζεται το δικαίωμα όχι μόνον της οριστικής, αλλά και της προσωρινής δικαστικής προστασίας των θιγομένων από τα αστυνομικά μέτρα».

Στο νομοσχέδιο καθορίζονται οι λόγοι απαγόρευσης, περιορισμού ή διάλυσης μιας συγκέντρωσης από την αστυνομία ή το λιμενικό, ενώ προβλέπεται η αλλαγή τοποθεσίας για την πραγματοποίηση μια δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης.

Συγκεκριμένα, «το μέτρο της απαγόρευσης της συνάθροισης δύναται να ληφθεί, για λόγους δημόσιας ασφάλειας ή αν ο σκοπός της συνάθροισης αντιτίθεται στον σκοπό άλλης

συνάθροισης η οποία έχει ήδη γνωστοποιηθεί αρμοδίως κατά την προβλεπόμενη διαδικασία, δεν έχει απαγορευτεί και προγραμματίστηκε να πραγματοποιηθεί ή βρίσκεται ήδη σε εξέλιξη στην ίδια περιοχή ή κοντά στην περιοχή αυτή και κατά τον ίδιο χρόνο ή λόγω σοβαρής απειλής διατάραξης της κοινωνικοοικονομικής ζωής συγκεκριμένης περιοχής, η οποία συντρέχει ιδίως όταν απειλείται από τη συνάθροιση η διατάραξη της κοινής ειρήνης ή της ασφάλειας των συγκοινωνιών. Ειδικά ως προς τη δεύτερη και τρίτη από τις εν λόγω περιπτώσεις του άρθρου ορίζεται ότι η αστυνομική ή λιμενική αρχή δύναται να υποδεικνύει ενδεικτικά, ως εναλλακτική επιλογή, άλλες περιοχές, κατάλληλες για τη διεξαγωγή της συνάθροισης».

Για τις προϋποθέσεις του περιορισμού μια συνάθροισης, επικείμενης ή εν εξέλιξει, αναφέρεται ότι είναι επιτρεπτός «εάν πιθανολογείται ότι η διεξαγωγή της θα διαταράξει την κοινωνικοοικονομική ζωή της συγκεκριμένης περιοχής δυσανάλογα, ενώ σε περίπτωση εν εξέλιξει δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης εάν η διεξαγωγή της, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, προκαλεί, αντίστοιχα, δυσανάλογο αποτέλεσμα.

Η περίπτωση διάλυσης μια συνάθροισης αναφέρεται στην παρ. 1 του άρθρου 9 «προσδιορίζοντας ρητά και με σαφήνεια τις περιπτώσεις υπό τις οποίες είναι δυνατή». Συγκεκριμένα, «η διάλυση δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης είναι δυνατή όταν πραγματοποιείται καιτοι έχει απαγορευθεί νόμιμα, οι συμμετέχοντες δεν συμμορφώνονται προς τους περιορισμούς που επιβλήθηκαν στη διεξαγωγή της, τελούνται αξιόποινες πράξεις, μετατρέπεται σε βίαιη, από τη συνέχισή της προκαλείται άμεσος κίνδυνος κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας των συμμετεχόντων, καθώς και στην περίπτωση που πραγματοποιείται χωρίς να έχει γνωστοποιηθεί, εφόσον βεβαίως στην τελευταία περίπτωση δεν υπάρξει συμμόρφωση προς τους τυχόν περιορισμούς που έχουν τεθεί από την αρμόδια αστυνομική ή λιμενική αρχή. Στο ίδιο άρθρο γίνεται αναφορά στα μέσα που μπορεί να χρησιμοποιήσει η αστυνομική αρχή για την εφαρμογή των αποφάσεών της, «τηρώντας απαρέγκλιτα την αρχή της αναλογικότητας και εφόσον, βεβαίως, έχει προηγουμένως εξαντληθεί κάθε δυνατότητα για οικειοθελή συμμόρφωση των συμμετεχόντων».

Διευκρινίζεται επίσης ότι αρμόδιος για την επιβολή περιορισμών ή την απαγόρευση επικείμενης δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης καθώς και για την επιβολή περιορισμών ή τη διάλυση εν εξέλιξει δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης είναι η κατά τόπο αρμόδια αστυνομική ή λιμενική αρχή, η οποία αποφασίζει ύστερα από απλή γνώμη των οικείων Δημάρχων, η οποία διατυπώνεται κατά βάση εγγράφως.

Ορίζεται αστυνομικός ή λιμενικός σύνδεσμος που θα είναι σε επαφή με τους οργανωτές.

Σημειώνεται ότι ο διοργανωτής μιας συγκέντρωσης πρέπει να ενημερωθεί εγκαίρως για τυχόν απαγόρευση και μπορεί να κάνει προσφυγή για ακύρωση της.

Σε ό,τι αφορά την υπό σύσταση «Διεύθυνση Πρόληψης της Βίας», με την εν λόγω ρύθμιση, «το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, δεδομένου του θεσμικού του ρόλου, αναλαμβάνει την πρωτοβουλία σχεδιασμού και υλοποίησης δράσεων πρόληψης της βίας, στο πλαίσιο μιας εθνικής στρατηγικής πρόληψης και καταπολέμησης φαινομένων που διαταράσσουν την κοινωνική ειρήνη και πλήττουν κυρίως ευάλωτες ομάδες πληθυσμού».

Με το νομοσχέδιο καθορίζονται οι επιμέρους αρμοδιότητες και δράσεις της Διεύθυνσης, προκειμένου να αναπτυχθεί μεταξύ των εμπλεκόμενων κρατικών φορέων και του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, «ένα ισχυρό δίκτυο συνεργασίας με στόχο την καταπολέμηση ποικίλων μορφών και εκφάνσεων της βίας, όπως η ριζοσπαστικοποίηση, ο βίαιος εξτρεμισμός, η ενδοοικογενειακή, έμφυλη και η ενδοσχολική βία».

Στο συγκεκριμένο άρθρο αναφέρονται αναλυτικά η διάρθρωση, η στελέχωση, καθώς και ο τρόπος λειτουργίας και υλοποίησης του έργου και των δράσεων της υπηρεσίας σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο.

Σημειώνεται ότι με απόφαση του υπουργού Προστασίας του Πολίτη θεσμοθετείται ειδική ιστοσελίδα, μέσω της οποίας παρέχεται ενημέρωση στους πολίτες για τις προγραμματισμένες ή τρέχουσες συναθροίσεις και λοιπές εκδηλώσεις, καθώς και τις σχετιζόμενες με αυτές κυκλοφοριακές ρυθμίσεις. Με όμοια απόφαση καθορίζονται οι ειδικότεροι όροι λειτουργίας της ιστοσελίδας και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της απόφασης (πληροφορίες: ΑΠΕ - ΜΠΕ).